

POSTANOWIENIE

30 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Pułtusku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Marcin Korajczyk

po rozpoznaniu 30 stycznia 2020 roku w Pułtusku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we Wrocławiu**

przeciwko dłużnikowi **Tomaszowi Silińczukowi**

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi wierzyciela na postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pułtusku – Patryka Śmiarowskiego z 5 grudnia 2019 roku w sprawie Km 968/19

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w części, to jest w takim zakresie, że ustalić opłatę stosunkową na podstawie art. 29 ust. 4 ustawy z 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych na kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) i wezwać wierzyciela do zapłaty należności w wysokości 115,40 zł (sto pięćnaście złotych cztery grosze);
2. wstrzymać wykonanie zaskarżonego postanowienia w zakresie ustalenia kosztów postępowania podlegających zwrotowi przez wierzyciela – ponad kwotę wskazaną w punkcie 1. niniejszego postanowienia;
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;
4. znieść między stronami koszty postępowania skargowego.

Marcin Korajczyk

UZASADNIENIE

Skarga była częściowo zasadna.

Argumenty przedstawione w odpowiedzi na skargę – niezależnie od faktu, iż w żadnym zakresie nie przystają do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, jak też uzasadnienia postanowienia będącego przedmiotem skargi – nie mogły skutkować oddaleniem skargi w całości.

Podstawą umorzenia postępowania egzekucyjnego w niniejszej sprawie był art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. nakazujący umorzenie postępowania w przypadku braku zdolności sądowej dłużnika. Bezsporne w niniejszej sprawie było, że dłużnik zmarł 1 listopada 2018 roku, a więc przed wszczęciem egzekucji.

Spór w sprawie sprowadzał się do przesądzenia, czy wszczęcie egzekucji względem dłużnika, który nie posiada zdolności sądowej może być określane jako „niecelowe wszczęcie egzekucji” w rozumieniu art. 30 ustawy z 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych.

W ocenie Sądu, art. 30 ustawy z 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych nie stanowi podstawy pobrania przez komornika opłaty egzekucyjnej od wierzyciela w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego ze względu na brak zdolności sądowej dłużnika (art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c.), który istniał już w chwili złożenia wniosku egzekucyjnego, tym samym, wszczęcie postępowania egzekucyjnego względem dłużnika, który nie posiadał zdolności sądowej w chwili składania wniosku egzekucyjnego, nie mieści się w zakresie pojęcia „niecelowego wszczęcia egzekucji” w rozumieniu art. 30 omawianej ustawy.

W tym zakresie Sąd w całości podziela pogląd prawny wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z 17 grudnia 2010 roku, sygn. akt III CZP 93/10, publ. OSNC 2011/7-8/80, LEX nr 646746, OSP 2012/2/16, www.sn.pl, Biul.SN 2010/12/10 – aczkolwiek wyrażony na gruncie art. 49 ust. 4 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji – niemniej jednak dotyczącej analogicznego stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie ustawy z 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych.

Z drugiej natomiast strony brak było postaw do uwzględnienia skargi w całości.

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie zostało wszczęte – na wniosek wierzyciela – fakt, iż było ono niedopuszczalne, nie uzasadnia nieobciążenia wierzyciela kosztami postępowania w ogólnie. W konsekwencji, podstawą ustalenia opłaty egzekucyjnej winien być art. 29 ust. 4 ustawy z 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych, albowiem do umorzenia postępowania egzekucyjnego doszło z innych przyczyn niż wskazane w art. 29 ust. 1, a w niniejszej sprawie nie można było mówić o „oczywiście niecelowym wszczęciu egzekucji”.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji, ustalając opłatę stosunkową na poziomie 150 zł utrzymując rozstrzygnięcie w zakresie poniesionych wydatków. Łączne koszty postępowania wynosiły 211,13 zł i zostały pokryte przez wierzyciela do poziomu 95,73 zł, w konsekwencji winien on zwrócić komornikowi 115,40 zł o czym orzeczono w sentencji.

Wobec częściowej zasadności skargi, częściowo zasadny był wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej czynności – na podstawie art. 767² § 2 k.p.c. – przez wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia w zakresie ustalenia kosztów postępowania podlegających zwrotowi przez wierzyciela – ponad kwotę wskazaną w punkcie 1. niniejszego postanowienia.

W pozostałym zakresie skarga podlegała oddaleniu.

Wobec częściowej zasadności skargi na podstawie art 102 k.p.c. Sąd zniósł między stronami koszty postępowania skargowego.

Z oryginałem zgodne

Starszy sekretarz sądowy

Judwiga Truszkowska